

वा० रा०

॥८४॥

॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ कस्माद्राक्षसभयं नकरोतीत्यस्योत्तरं त्वच्छोकेति ॥ त्वद्वियोगजशोकेन सर्वकार्यविमुखइत्यर्थः ॥ ४८ ॥ यतः कथंचिद्भवती दृष्टा अतइ
मं मुहूर्तमारभ्य ते परिदेवितुं कालोनाकुतस्तत्राह ॥ यतोदुःखानां अंतं द्रक्ष्यसि ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ नियोगसारं ब्रूहीत्याह ॥ ब्रूहीति ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ममार्थे मत्प्रतिनि

भ्रातुरादेशमादायलक्ष्मणोवापरंतपः ॥ कस्यहेतोर्नमांवीरःपरित्रातिमहाबलः ॥ ४४ ॥ यदितौपुरुषव्याघ्रौवाग्ध्वद्रसमतेजसौ ॥ सु
राणामपिदुर्धर्षौकिमर्थेमामुपेक्षतः ॥ ४५ ॥ ममैवदुष्कृतंकिंचिन्महदस्तिनसंशयः ॥ समर्थावपितौयन्मांनावेक्षेतेपरंतपौ ॥ ४६ ॥
वैदेत्यावचनंश्रुत्वाकरुणंसाश्रुभाषितं ॥ अथाब्रवीन्महातेजाहनूमान्हरियूथपः ॥ ४७ ॥ त्वच्छोकविमुखोरामोदेविसत्येनतेशपे ॥ रा
मेदुःखाभिपन्नेतुलक्ष्मणःपरितप्यते ॥ ४८ ॥ कथंचिद्भवतीदृष्टानकालःपरिशोचितुं ॥ इमंमुहूर्तदुःखानामंतंद्रक्ष्यसिशोभने ॥ ४९ ॥
तावुभौपुरुषव्याघ्रौराजपुत्रौमहाबलौ ॥ त्वद्दर्शनरुतोत्साहौलोकान्भस्मीकरिष्यतः ॥ ५० ॥ हत्वाचसमरेक्रूरंरावणंसहबांधवं ॥ राघव
स्त्वांविशालाक्षिस्वांपुरींप्रतिनेष्यति ॥ ५१ ॥ ब्रूहियद्राघवोवाच्योलक्ष्मणश्चमहाबलः ॥ सुग्रीवोवापितेजस्वीहरयोवासमागताः ॥ ५२ ॥
इत्युक्तवतितस्मिंश्चसीतापुनरथाब्रवीत् ॥ कौसल्यालोकभर्तारंसुषुवेयंमनस्विनी ॥ ५३ ॥ तंममार्थेसुखंपृच्छशिरसाचाभिवादय ॥ स
जश्चसर्वरत्नानिप्रियायाश्चवरांगनाः ॥ ५४ ॥ ऐश्वर्यंचविशालायांपृथिव्यामपिदुर्लभं ॥ पितरंमातरंचैवसंमान्याभिप्रसाद्यच ॥
॥ ५५ ॥ अनुप्रव्रजितोरामंसुमित्रायेनसुप्रजाः ॥ आनुकूल्येनधर्मात्मात्यक्कासुखमनुत्तमं ॥ ५६ ॥

य गते रामे तत्पृष्ठगमनाय सम्यक्कृतपारुष्यइति ज्ञात्वा तस्य विमोचनप्रवृत्त्युपेक्षा माभूदिति विशिष्य कुशलप्रश्नं ब्रूहीत्याह ॥ सजश्चेति ॥ दुर्लभमित्यत्र त्यक्तेत्यनुकर्षः
॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥

सु० का०

॥८४॥